

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove. (Begrænsning af fradragsretten i visse lejeforhold (leasing)).

(Fremsat 30/11 83).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Skattemæssig behandling af finansiel leasing).

Af Tastesen (S) m.fl.

(Fremsat 1/11 83).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foghel):

Det lovforslag, som socialdemokratiet her har fremsat, har til formål at sætte en stopper for den utilsigtede anvendelse af afskrivningsregler, som forekommer i forbindelse med finansielle leasingarrangementer. Forslaget går i al enkelhed ud på, at finansiel leasingvirksomhed skattemæssigt anses for finansieringsvirksomhed.

Baggrunden for dette lovforslag er den samme som for det lovforslag, regeringen har fremsat, og som også skal behandles i dag. Forslaget tilsigter at begrænse de skattemæssige fordele, der er forbundet med, at retten

til at foretage skattemæssige afskrivninger overføres til en kreds af leasinginvestorer med høj marginalskat. Disse investorer står som ejere af det pågældende aktiv, som de lejer ud til brugerne.

Det socialdemokratiske forslag er i modsætning til regeringens forslag begrænset til at omfatte de leasingaftaler, der har karakter af finansiel leasing. Begrebet finansiel leasing er i forslaget kun meget løst defineret som aftaler, hvorved leasingtageren, dvs. lejeren eller brugeren, overtager alle væsentlige risici og fordele, der er knyttet til ejendomsretten. I øvrigt overlades det til mig som skatteminister at udforme de nærmere retningslinjer for, hvornår en leasingaftale skal anses for finansiel.

Det er naturligvis en stor svaghed, for det er således op til mig nærmere at fastlægge, hvad det socialdemokratiske forslag egentlig omfatter. Denne tillid til mig som minister er meget prisværdig, men som det fremgår af det fremsatte regeringsforslag, har jeg valgt den udvej i stedet for at fremsætte et forslag, som ikke er baseret på, at visse såkaldte finansielle leasingaftaler kan udskilles fra andre aftaler om leje af aktiver.

Når regeringen må afvise et forslag om finansielle leasingaftaler, skyldes det ikke mindst hensynet til borgernes retssikkerhed. Alle lejeaftaler har jo et element af finansiering; lejeren betaler netop ejeren af aktivet for at kunne benytte dette i en periode, således at lejeren selv ikke behøver at investere større beløb til køb af aktivet.

Grænsen for, hvornår en aftale har et så væsentligt finansieringselement, at aftalen bliver omfattet af det her foreliggende forslag, skulle efter forslagsstillernes mening kunne drages administrativt. Dette kan ikke være acceptabelt. Afgørende skattemæssige virkninger af en indgået aftale bør normalt kunne udledes direkte af lovteksten. Når lovordene er så løse, som det foreslås her, er det særlig uheldigt at overlade det hele til administrationen.

I bemærkningerne til lovforslaget antydes, at der er visse kriterier, der skal lægges til grund for at anse en leasingaftale for at være finansiel. Hertil er at sige, at de antydede kriterier vil være overordentlig vanskelige at administrere i praksis og vil kunne føre til uensartet behandling af skatteyderne, da kriterierne er skønsmæssige og derfor ikke kan